

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15960/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца Компанија „Дунав осигурање“, ГФ Крушевац, чији је пуномоћник Дејан Марковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Уњић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3228/21 од 23.03.2022. године, у седници већа одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3228/21 од 23.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3228/21 од 23.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 53/18 од 29.07.2021. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 1.153.159,00 динара, са законском затезном каматом на појединачно наведене износе у овом ставу изреке од доспелости до исплате и трошкове парничног поступка у износу од 169.132,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу 3228/21 од 23.03.2022. године, жалба туженог је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Узимајући у обзир врсту спора, садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за новим тумачењем права. Одлука другостепеног суда о основаности тужбеног захтева заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на допринос оштећеног настанку штете и узрочно-последичну везу између настале штете и радње туженог, заправо се оспорава утврђено чињенично стање у погледу основа одговорности туженог и висине досуђене штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању, па зато нема места одлучивању о ревизији туженог ни ради уједначавања судске праксе.

Стога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 15.01.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.153.109,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**